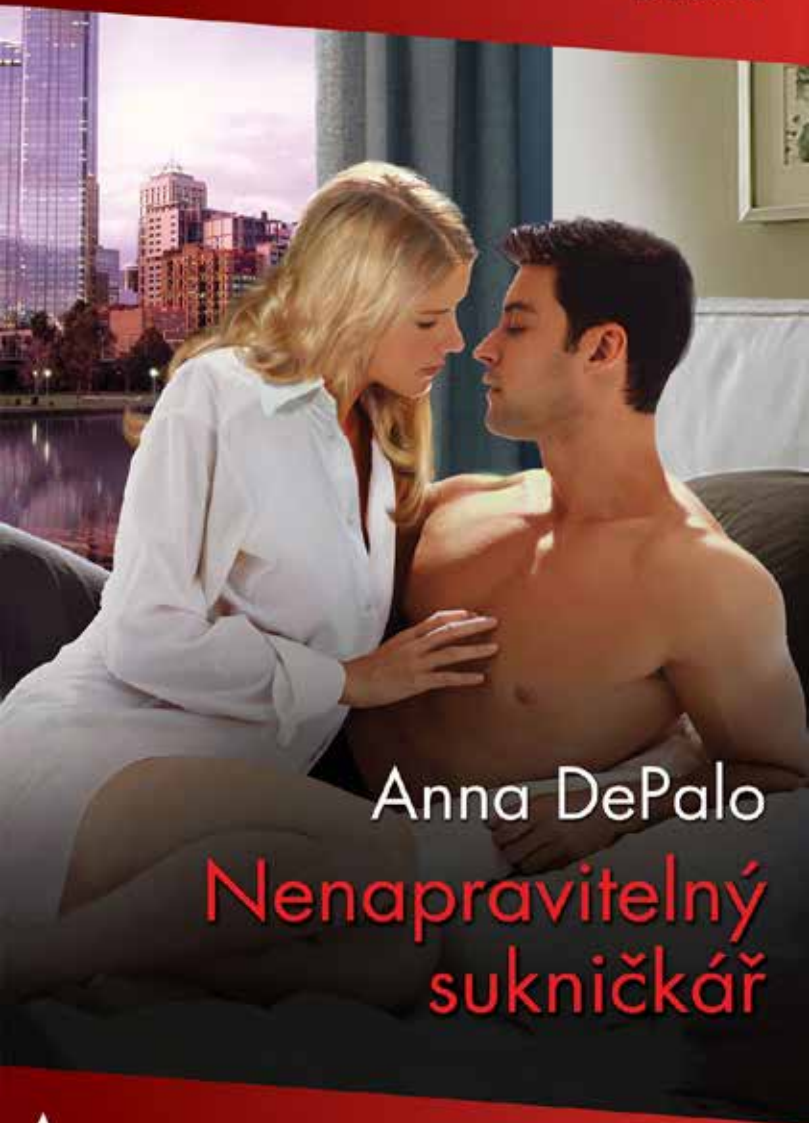

DESIRE®

Anna DePalo

Nenapravitelný
sukničkář

 HARLEQUIN®

ANNA DEPALO

NENAPRAVITELNÝ
SUKNIČKÁŘ

PŘEKLAD

JARMILA BRYHOVÁ

Milá čtenářko,

jsem si jistý, že se Vám už taky stalo, že jste někoho poznala v určité době, či situaci a pěkně jste si ho zaškatulkovala. Ano, k tomu máme sklon všichni. I hrdinka příběhu Nenapravitelný sukničkář pohlíží na charismatického hokejistu Jareda skrze prsty kvůli dávnému nevydařenému setkání. A hrdina povídky Svůdné tajemství se dlouho nedokáže zbavit předsudků vůči půvabné dobrovolnici Lie, protože je prostě jiná... Dokonce i April v romanci Sami v divočině má svého idola už od střední školy zaškatulkovaného jako partnera nevhodného pro vážnější vztah. Naštěstí nikomu nelze upřít právo na vývoj. Dokonce i sukničkář se může změnit a zapřísáhlý starý mládenec zatouží po rodinném krbu. Nikdo není ztracený případ a změnit se může každý. Tak bych mohl ve zkratce charakterizovat říjnové tituly. Věřím, že Vás potěší a strávíte s nimi příjemné chvíle.

S láskou

Váš Harlequin

Anna DePalo

**NENAPRAVITELNÝ
SUKNIČKÁŘ**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

Power Play

První vydání:

Harlequin Books, 2019

Překlad:

Jarmila Bryhová

Odpovědný redaktor:

Bohdana Hyřhová

© 2019 by Anna DePalo

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.

02-516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24-25

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

ISBN 978-83-276-5280-5 (EPUB)

ISBN 978-83-276-5281-2 (MOBI)

ISBN 978-83-276-5282-9 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Sera neměla ráda blazeované muže, nepříjemné příbuzné a nečekaná překvapení.

Jordan bohužel představoval všechno tohle dohromady a jeho nenadálá přítomnost za slunečného jarního dne u ní v Massachusetts znamenala, že by se měla začít připravovat na nemyslitelné.

„Ty!“

To zavolání jí vyklouzlo, ještě než ho stačila polknout. Až do návštěvy Jordana Serenghettiho, vyhlášené hvězdy NHL a modela spodního prádla, který k ní vtrhl jako zbloudilý puk svištící vzduchem, prožívala obyčejný pracovní den v terapeutickém centru Astra Therapeutics.

Jordan se lenivě usmál: „Ano, já.“

S překříženými pažemi se opřel o masážní stůl, jako by pro něj byla nádherná sexy póza druhou přirozeností. Měl na sobě sportovní, olivově zelené tričko s dlouhými rukávy, džínsy a vyzařovalo z něj charisma. Tričko mu zdůrazňovalo vypracované svaly na rukách a v džínsech vynikaly štíhlé boky. Ne že by tomu Sera věnovala pozornost. Rozhodně ne *tímhle* způsobem.

Příliš dobře vypadající muži jí byli podezřelí. Domnívala se, že jim všechno padá samo od sebe do klína. A Jordan Serenghetti stál na vrcholku seznamu. Se svými tmavými, rozčuchanými, nakrátko

ostříhanými vlasy, s mechově zelenýma očima a ostře řezanými rysy splňoval všechny body.

Sera ho viděla na reklamách ve spodním prádle. Jeho provazce svalů na obřích billboardech naplňovaly tisíce snů. Ale život ji nemilosrdně naučil, že má věřit realitě, ne fantazii.

„Co tady děláš?“ vypálila, přestože měla nepřijemné tušení. Řekli jí, že v místnosti šest na ni čeká další pacient, ale netušila, že to bude Jordan.

V novinách se dočetla, že utrpěl sportovní zranění, předpokládala však, že se o něj postará tým zdravotníků pečujících o jeho hokejové mužstvo New England Razors. Nečekala, že se mu bude muset věnovat, i když její *druhou největší chybou* bylo, že je s ním teď spřízněná, protože sestřenice si vzala Jordanova bratra. Jordan zaujímal v jejích análech špatných zkušeností s muži druhé místo, přestože jí bylo jasné, že on si na jejich dávné setkání nepamatuje.

Sera se zadívala na jeho ovázané koleno a berle opřené o zeď. Vidět Jordana Serenghettiho zranitelného, bylo skutečně něco naprosto nového...

„Příjemná změna v obvyklém oslovení. Už mi začíná jít na nervy, jak mě nadšení fanoušci neustále volají jménem.“ Jordan pokrčil rameny. „Jsi naprostý protipól jednotvárnosti, Anděli.“

Sera si povzdechla. Fanoušci? Pravděpodobně ženy ječící jako pominuté. *Hrozně pomýlené, pošetilé ženy.* „Neříkej mi Anděli.“

„Ale jdi, tu přezdívku sis vysloužila svou božskostí, a nevymyslel jsem ji já.“

Sera té přezdívky ještě nikdy tolik nelitovala. Už i její skutečné jméno *Serafina* bývalo při koktejlových večírcích předmětem přihlouplých vtípků, ale přezdívka Anděl jí vyloženě vadila, zejména když ji používal Jordan. Co na tom, že ji pojmenovali po biblickém andělovi serafínovi?

„Anděl jako ty by měl být božský a plamenný,“ pokračoval Jordan nevzrušeně. „Ten, kdo ti to jméno dal, měl záchvat prozíravosti. Jsi nádherná a ohnivá.“

Sera obrátila oči v sloup a odmítla se nechat obměkčit slovem *nádherná* z Jordanových úst. „Chceš mě ohromit základními znalostmi bible... nebo oslnit komplimenty?“ Pak se zamračila, protože si uvědomila, že svou poznámkou nechtěně potvrdila, že Jordan dosáhl svého. Popadla psací podložku připravenou na stole. „Takže jsi přišel na fyzioterapii...“

„Správně.“

Sera potlačila podráždění. „A já si mám myslet, že je naprostá náhoda, že tě přidělili právě mně?“

Jordan pozvedl dlaně a na rtech mu zahrál posměšný úsměv. „Ne, v tomhle ti nebudu lhát.“

„Skvělé.“

„Chtěl jsem nejlepší z nejlepších –“

Sera si byla jistá, že Jordan je zvyklý jen na nejlepší. Když vychází ze šatny hokejového mužstva, musejí na něj čekat davy dychtivých žen.“

„– a ty sis už udělala jméno. Ředitelka kliniky na tebe pěla samou chválu.“

Sera věděla, že Jordan je sportovec takového kalibru, že mu Bernice musela dát na výběr ze svých zaměstnanců. A patrně si myslela, že jí prokazuje laskavost...

Sera si vzpomněla na to, co jí ředitelka kliniky na začátku týdne řekla. *Snažíme se uzavřít smlouvu s New England Razors. Vedení klubu hledá někoho, kdo by jim pomohl s fyzioterapií a podpořil jejich lékařský tým. Kdyby se nám podařilo dohodnout, otevřou se nám dveře k práci s ostatními kluby v naší oblasti.*

Uf. Když se s Bernice bavily, Seře vůbec nepřišlo na mysl, že by se mohla sejít s Jordanem, i když věděla, že hraje pro Razors. Boží nemůžou být tak krutí.

Jak to teď však vypadá, vysmívají se rádi andělům. Jordana vyslali, nebo se dobrovolně přihlásil, aby vyzkoušel kvalitu služeb kliniky. U ní. Mělo jí to být jasné hned, jak vstoupila do téhle místnosti, ale odmítala si to připustit.

„Ty jsi požádal o mě?“ zeptala se Sera pomalu.

Jordan přikývl a zazubil se. „Když jsem žádal o termín, recepční si nemohla vynachválit tvoje kuchařské umění, a to rozhodlo.“

„Ona mluvila o tom, jak vařím?“

„A pečeš,“ doplnil Jordan. „Čas od času údajně přineseš z domova i něco pro ostatní a získáváš za to plusové body. Tak mi tě doporučila.“

„Dovol, abych ti něco připomněla... nemáme se rádi.“

„To není až tak úplně pravda.“ Jordan se zakřenil. „Ty nemáš ráda mě. Já nemám s přitažlivými a vášnivými ženami žádné problémy. Ty máš na druhou stranu problémy –“

„To stačí.“ Sera přimhouřila oči.

„Nic ti ode mě nehrozí,“ prohodil Jordan nenuceně. „Jsme v podstatě příbuzní.“

Přesně tak. Jordanův starší bratr Cole se nedávno oženil se Seřinou sestřenicí Marisou Danieliovou. Jordan s potěšením žertoval o jejich dlouhé a krkolomné cestě k oltáři. Marisin bývalý snoubenec tenkrát chodil s Coleho bývalou přítelkyní a Jordan vtípkoval, že se jeho bratr a Marisa zasnoubili v zastoupení. Což ale *neznamenalo*, že by Sera a Jordan byli příbuzní v pravé slova smyslu.

Seře se až dosud dařilo poměrně úspěšně ignorovat skutečnost, že jsou s Jordanem po technické stránce něco jako švagr a švagrová. Marisa s Colem měli jen malou svatbu, která přišla jako překvapení, tak byla ušetřena toho, aby dělala hlavní družičku po boku Jordana jako ženichova svědka.

„Úplně tě zničím, Serenghetti,“ změnila taktiku. „Budeš se potit jako ještě nikdy v životě.“

Ta výhrůžka nebyla tak úplně bezdůvodná. Sera od svých pacientů očekávala, že budou spolupracovat. Byla dobrá, měla pochopení, ale i velká nároky.

Jordan se nepřestal usmívat. „Nic jiného nečekám.“

„To jsi vždycky tak dobře naladěný?“ zavrčela Sera. „Nezatáhne se slunečná obloha Serenghettiových nikdy mraky?“

Jordan se zasmál. „Rád tě vytáčím, Perini. Na mé obloze sice neustále svítí slunce, ale přesto na tebe můžu seslat hromy a blesky.“

Už je to zase tady. Slovní hříčka se sexuálním podtextem. A zrádný hlas zašeptal, *s těmi hromy a blesky se mu to už jednou podařilo. Kdysi dávno.* Skutečnost, že si na to Jordan nepamatuje, byla nesmírně ponižující. „Nezahrávej si se mnou.“ *Opět.* „Nejsem žena, kterou můžeš jen tak odkopnout.“ *Tentokrát.* „Jsem sestřenice tvé švagrové.“

Jordan povytáhl obočí. „To je pro tebe jediná překážka?“

Sera rozhodila rukama, protože v žádném případě nehodlala Jordanovi připomínat minulost. *Společnou minulost.* A při její smůle budou s Jordanem vybrání za kmotra a kmotru potomka Marisy a Colea. Když se narodilo dítě Rickovi, Jordanovu bratru, a jeho manželce Chiaře, stal se kmotrem také jeden z bratrů, a jak to vypadá, Cole se bude řídit rodinnou tradicí.

Jordan pokrčil rameny a rozhlédl se: „Alespoň mi zůstane vzpomínka na pár dobrých fyzioterapeutických cviků.“

„Ty vzpomínky budou hodně bolestivé,“ zavrčela Sera.

Jordan pozoroval Seru s jistým pobavením a nemalou dávkou chťíce. Rozhodně se bylo na co dívat.

Poznal spoustu krásných žen, ale Sera byla výjimečná. Pozoruhodné na ní byly nejen světlé vlasy po ramena a jantarové oči, ale i její osobnost, která ji prozařovala jako vnitřní světlo.

Představovala pro Jordana hádanku, kterou hodlal rozluštit, protože ještě nepotkal ženu s takovým bojovným duchem.

Přestože teď byli po bratrově svatbě příbuzní a vídali se občas na rodinných sešlostech, nikdy se ani nedotkli. Nepoplácali se po zádech, neotřeli se o sebe paží, natož aby se políbili na tvář. Jako by načrtli hranici, kterou ani jeden z nich nechtěl překročit, protože byli spíš znepřátelení, než vroucí příbuzní. A možná si i uvědomovali, že překročit tuhle nevyšlovenou hranici by bylo nebezpečné.

„Tak si sedni tamhle na masážní stůl, abych se na to koleno mohla nejdřív podívat,“ vyzvala ho Sera. „Ukaž, pomůžu ti.“

„Není třeba.“

Jordan popadl berle, zapřel se o ně a odskákal po zdravé noze k masážnímu stolu.

„Hezký kaskadérský kousek,“ poznamenala Sera suše.

„Mám jich v zásobě mnohem víc.“

Sera po něm vrhla varovný pohled a pohroužila se do papírů, které s sebou Jordan přinesl a položil před jejím příchodem na stůl.

Jordanovi se tím naskytla příležitost, aby si ji ještě jednou pořádně prohlédl. Tentokrát měla na sobě nevýrazný, bleděmodrý hábit. Když občas pracovala jako servírka v Puck & Shoot, místním oblíbeném sportovním baru, nosila vlasy svázané do ohonu nebo v nich měla čelenku a černou zástěrku obtočenou kolem pasu. Díky rodinným setkáním ji však vídával oblečenou i jinak: v přiléhavých šatech, v elastickém sportovním dresu... Měla postavu jako přesýpací

hodiny, plnější nahoře, takže jí slušelo úplně všechno. Jordan se mnohokrát přistihl, jak si představuje, že jí přejíždí rukama po plných křivkách a klouže dlaněmi po jejích nekonečně dlouhých nohách.

Přesto nevěděl, co si o ní myslet. Neskutečně ho přitahovala, ale patřila v podstatě do rodiny... a neměla ho ráda. Přesto ho lákalo, aby ji dráždil, bylo to pro něj stejně neodolatelné jako touha vyhrát hokejový šampionát. A ještě k tomu ke všemu potřeboval její fyzioterapeutické dovednosti. Společnosti, se kterými měl uzavřené propagační smlouvy, už teď propadaly nervozitě, protože nestál na ledě. Jordan už po x-té zapudil pomyslení na to, že má po kariéře. Bude pracovat jako posedlý na terapii, aby se tahle možnost nestala skutečností. Jistě, rozumně své výděvky investoval, ale jeho plány se odvíjely od toho, že bude pokračovat v hraní.

Sera vzhlédla, podle všeho spokojená s tím, co se dočetla. „Jak sis ten křížový vaz natrhl?“

„Před třemi týdny při hře proti New York Islanders. Zaslechl jsem křupnutí.“ Jordan pokrčil rameny. „Věděl jsem, co to znamená. Colemu se stalo přesně to samé.“

Jeho starší bratr utrpěl několik zranění kolene, která ukončila jeho profesionální hokejovou kariéru. Cole nyní vedl stavební firmu Serengetti Construction. Převzal ji po otci Sergovi, který měl menší mozkovou příhodu a musel se od té doby šetřit.

„Máš štěstí, že se ti to stalo na konci hokejové sezony a Razors nepostoupili tenhle rok v playoff.“

„Vyletět z playoff bych nepovažoval zrovna za štěstí,“ opáčil Jordan. „Zejména když mám výčitky svědomí, že jsem nemohl být u toho, abych jim pomohl.“

„Kdo ti to koleno operoval?“ zeptala se Sera.

„Doktor Nabov ve Welsdale Medical Center, minulý týden. Donutili mě zůstat přes noc. Patrně nechtěli nic riskovat. To víš, hokejoví fanoušci.“

„Hmmm.“ Sera prolistovala ještě jednou papíry.
„Rozdával jsi tam autogramy?“

Jordan se zazubil a překřížil paže. „Párkrát jsem se podepsal.“

„Předpokládám, že sestřičky byly nadšením bez sebe.“

Jordan dokázal rozpoznat sarkasmus a neodolal, aby do Sery nerýpl. „Zejména když mě viděly svlečeného.“

„Dával sis na to koleno led?“

„Jasně. V nemocnici mi řekli, co mám po operaci dělat.“

„Dokud se nedostaneš do zkušených rukou?“

Jordan se zářivě usmál. „Správně. Do tvých.“

Sera byla naprosto jeho typ, jenom kdyby nebyla pořád tak naježená... vzhledem k tomu, že byli vzdáleně příbuzní, nepřipadal v úvahu krátký nezávazný poměr. Přesto měla mnoho vrstev, které s radostí odlupoval.

Sera odložila papíry a vykročila k masážnímu stolu. „Dobře, tak se teď na to koleno podívám.“

Vystupovala sice rázně, ale při odmotávání obvazu se ho dotýkala s překvapivou jemností. Pak se oba na odhalené koleno zadívali.

„Nevypadá špatně,“ sdělila Sera.

„Výborně.“

„Žádné známky po zánětu a jenom minimální krvácení.“ Sera na koleno přitlačila a Jordan zůstal sedět, ale zapřel se rukama.

„Bolí tě to?“

„Ne tak moc, abych to nepřežil.“

„Typický mužský přístup.“

„My hokejisti něco vydržíme.“

„To se ještě uvidí.“ Sera dál ohmatávala koleno a otáčela jím ze strany na stranu.

„Jsem tvůj první. Jinak bys to věděla.“

„Hokejisti mě nikdy nezajímali.“

„Máš železnou sebekázeň.“

„To už patří k povolání fyzioterapeutů.“

Sera se jako by na zdůraznění svých slov natáhla rázně po nástroji. „Provedu několik základních měření, abychom věděli, na čem jsme.“

„Dobře.“ Jordan si nechal natáhnout koleno, provést měření, a Sera mu ho pak zase pokrčila a znovu změřila.

Potom, co si vše zapsala, mu oznámila: „Na to, že jsi ho měl celou dobu zavázané, to není tak špatné. Naším dnešním cílem bude zlepšit funkci čtyřhlavého svalu a hybnost pately.“

„Co je *patela*?“

Sera si zastrčila za ucho pramen vlasů. „Čěška.“

„Samozřejmě.“

„Řekni mi, kdyby tě to příliš bolelo.“

Sera nasadila překvapivě starostlivý tón, tak Jordan zažertoval: „Vždyť jsi to přece slíbila. Že mě to bude bolet.“

„Ale jen do přijatelné a očekávané míry.“

Jordan byl vrcholový sportovec a skutečně byl na bolest zvyklý a uměl se s ní vypořádat. „Kolik natržených křížových vazů jsi už léčila?“

„Pár by se jich našlo. Nakonec ti řeknu, jestli jsi můj nejlepší pacient.“

Jordan potlačil zasmání. Sera rozhodně dokázala zahrát na jeho soutěživou strunu. Zajímalo by ho, jestli používá stejnou techniku na všechny pacienty, aby jim zalichotila. Patrně k nim bude patřit i několik sportovců, vždyť natržený křížový vaz je typické sportovní zranění, i když bude patrně první profesionální hokejista, který se jí dostal pod ruku.

„Dostanu minusové body za neuctivost?“

„Chceš to opravdu zjistit?“ Sera mu naučeným pohybem připnula na stehno dva dráty. „Začnu stimulací svalů elektrickým proudem,“ objasnila.

Jordan si pomyslel, že se stimulací elektřinou začala v okamžiku, kdy vstoupila do místnosti, ale vycítil, že by si Sera nenechala líbit další poštuchování, tak si to nechal pro sebe a řídil se mlčky pár dalších minut jejími pokyny.

Po stimulaci svalů mu ukázala, jak rozhýbávat koleno a doporučila mu pár cviků, které může dělat sám doma.

Jordanovi to nepřišlo moc obtížné, ale Sera mu na konci domluvené půlhodiny oznámila, že se jeho schopnost ohýbat koleno zvýšila z deseti procent na osmdesát.

Jordan se zazubil: „Jsem tvůj nejlepší?“

„Moc si nefandi, Supermane. Měl jsi koleno zadržané a nemohl jsi jím hýbat, takže to není žádné výrazné zlepšení. Budeš muset docházet na terapii jednou týdně.“

„Jak dlouho bude ta terapie trvat?“

„To bude záležet na tom, jak bude úspěšná.“ Sera se tvářila nesmlouvavě. Jako by chtěla říct, že především bude záležet na jeho chování. Pokud se chce zotavit, bude muset sekat dobrotu. „Obvykle trvá tři až čtyři měsíce.“

„Takže nic dlouhodobého?“

Sera přikývla. „Přesně to, na co jsi zvyklý.“

Krátkodobé známosti. Ta slova zůstala viset nevy-slovená ve vzduchu. Sera oplatila dvojsmysl z počátku sezení a nemilosrdně Jordana zvedla z masážního stolu. *Auva.*

DRUHÁ KAPITOLA

„Nemůžu to dělat. Nepřipadá v úvahu, abych byla fyzioterapeutka Jordana Serenghettiho,“ prohlásila Sera odhodlaně ode dveří kanceláře.

„Nic jiného ti nezbývá,“ odvětila Bernice, ředitelka kliniky a pokývala hlavou s krátkými hnědými kudrnatými vlasy lesknoucími se ve světle stropní zářivka.

„Potřebuje chuť, *nebo něco na ten způsob*, ne fyzioterapeuta. Je to rozmazlená primadona.“

„Spoléháme na tebe, že pro nás tohoto klienta ulovíš.“

A Jordan Serenghetti je přesvědčený, že uloví ji. Jejich sezení skončilo před hodinou a Sera se ještě vzpomínala z toho, jak na ni zapůsobil. Bojovala s hněvem. Podrážděním. Rozhořčením. Nedokázala všechny ty emoce vyjmenovat.

Jistě, Jordan má neskutečné osobní kouzlo. Není vůči němu imunní. Pořád je žena, které se líbí muži, a není mrtvá. A dobře, možná ji trápí dlouho potlačovaná potřeba. Což však ještě neznamená, že ji Jordan dostane. *Opět*. Sera si pořád pamatovala na dotek jeho rtů na svých ústech. A Jordan o tom neměl tušení, *naprosto na to zapomněl*. Sera pro něj byla jen jeden z tisíců tuctových nedůležitých obličejů. To pochopila, když ho o několik let později potkala v baru Puck & Shoot, kde dělala servírku. V očích se mu nemihl ani náznak poznání.